

Warszawa, 22.04.2021

UCHWAŁA
Komisji Habilitacyjnej
z dnia 22.04.2021
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w
dziedzinie nauki ścisłe i przyrodnicze, dyscyplinie nauki biologiczne
wszczętym na wniosek dr Mateusza Labuddy

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Nauk Biologicznych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie uchwałą nr 8/HAB/02/2021/710000 z dnia 11.02.2021, działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85) po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku dr. Mateusza Labuddy stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane „Biochemiczno-fizjologiczne reakcje roślin żywicielskich zasiedlonych przez pasożytnicze nicienie cystowe” stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny nauki biologiczne i wyraża w głosowaniu jawnym pozytywną opinię (3 głosy TAK, 2 głosy NIE, 2 głosy WSTRZYMUJĄCE SIĘ) w sprawie wniosku o nadanie dr Mateuszowi Labuddzie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Prof. dr hab. Ewa Łojkowska – przewodnicząca Komisji

Prof. dr hab. Magdalena Arasimowicz-Jelonek – recenzentka

Prof. dr hab. Grażyna Dobrowolska – recenzentka

Dr hab. Jolanta Kwaśniewska, prof. UŚ – recenzentka

Prof. dr hab. Anna Nadolska-Orczyk – recenzentka

Prof. dr hab. Marcin Filipecki – członek komisji

Dr hab. Edyta Zdunek-Zastocka – sekretarz komisji

Warszawa, 22.04.2021

Załącznik

do uchwały z dnia 22.04.2021 r. podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną przez Radę Dyscypliny Nauk Biologicznych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie uchwałą nr 8/HAB/02/2021/710000 z dnia 11.02.2021,

w celu

przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne dr Mateuszowi Labuddzie

1. Sylwetka Habilitanta

Pan dr Mateusz Labudda jest absolwentem Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Akademii Pomorskiej w Słupsku, w której w 2009 r. uzyskał tytuł magistra biologii, specjalność ochrona środowiska przyrodniczego. Stopień doktora nauk biologicznych, specjalność biochemia, uzyskał w 2017 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Ekspresja arginazy i enzymów proteolitycznych *Arabidopsis thaliana* w odpowiedzi na porażenie *Heterodera schachtii*”. Praca doktorska została przygotowana w Katedrze Biochemii Wydziału Rolnictwa i Biologii SGGW w Warszawie pod kierunkiem dr hab. Jolanty Marii Dzik.

Habilitant w latach 2010-2012 był zatrudniony w Zakładzie Biochemii i Fizjologii Roślin, Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin - Państwowy Instytut Badawczy w Radzikowie, kolejno na stanowiskach inżynier stażysta, inżynier i asystent naukowy. Od roku 2013 do chwili obecnej jest zawodowo związany z Katedrą Biochemii (obecnie Katedrą Biochemii i Mikrobiologii) Wydziału Rolnictwa i Biologii SGGW w Warszawie, gdzie początkowo był zatrudniony na stanowisku starszego technika (2013 r.), następnie asystenta (2017-2019 r.), a od 2019 r. na stanowisku adiunkta naukowo-dydaktycznego.

2. Ocena formalna nadesłanych materiałów

Wszyscy członkowie Komisji Habilitacyjnej zapoznali się z kompletem dokumentów dotyczących postępowania habilitacyjnego dr Mateusza Labuddy:

- 1) odpisem dyplomu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora,
- 2) autoreferatem przedstawiającym opis osiągnięcia naukowego w formie cyklu siedmiu powiązanych tematycznie artykułów naukowych,
- 3) wykazem opublikowanych prac naukowych oraz informacją o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i działalności mającej na celu popularyzację nauki,
- 4) kopiami prac stanowiącymi osiągnięcie naukowe,

5) oświadczeniami współautorów publikacji z określeniem ich indywidualnego wkładu pracy,

6) recenzjami przygotowanymi przez: prof. dr hab. Magdalенę Arasimowicz-Jelonek, prof. dr hab. Grażynę Dobrowolską, dr hab. Jolanę Kwaśniewską, prof. UŚ., prof. dr hab. Annę Nadolską-Orczyk.

Po zapoznaniu się Komisji ze wszystkimi materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego stwierdzono, że dokumentacja wniosku złożonego przez dr Mateusza Labuddę została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

Podstawą oceny dokonanej przez Komisję była ww. dokumentacja, recenzje przygotowane przez Recenzentki powołane w postępowaniu habilitacyjnym oraz głosy w dyskusji pozostałych członków Komisji - prof. dr hab. Marcina Filipeckiego, sekretarza – dr hab. Edyty Zdunek-Zastockiej i przewodniczącej prof. dr hab. Ewy Łojkowskiej.

Recenzje zawierały ocenę zarówno osiągnięcia naukowego, przedstawionego w formie cyklu publikacji, jak również ocenę aktywności naukowej Habilitanta oraz jego dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego. Konkluzje recenzji trzech Recenzentek są pozytywne i kończą się poparciem wniosku o nadanie Habilitantowi stopnia naukowego doktora habilitowanego. W opinii jednej z Recenzentek, Pani prof. dr hab. Grażyny Dobrowolskiej, dr Mateusz Labudda nie spełnia wszystkich wymagań stawianych kandydatom do stopnia doktora habilitowanego (nie kierował projektem badawczym i nie odbył stażu naukowego), tym samym Recenzentka nie popiera wniosku o nadanie dr Mateuszowi Labuddzie stopnia doktora habilitowanego.

3. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci monotematycznego cyklu publikacji

Osiągnięcie naukowe Habilitanta pt. „*Biochemiczno-fizjologiczne reakcje roślin żywicielskich zasiedlonych przez pasożytnicze nicienie cystowe*” stanowi monotematyczny cykl 7 prac (6 prac oryginalnych, 1 pracy przeglądowej) opublikowanych w latach 2018-2020 w czasopiśmie uwzględnionych w bazie *Journal Citation Reports* (JCR). W pracy przeglądowej Habilitant jest jedynym autorem, natomiast wszystkie prace oryginalne są pracami wieloautorskimi (5-12 współautorów), w których dr Mateusz Labudda jest pierwszym i korespondencyjnym autorem. Z oświadczeń Habilitanta oraz współautorów wynika, że udział Habilitanta we wszystkich publikacjach był wiodący. Obejmował on m.in. opracowanie

koncepcji badań, koordynowanie badań, wykonanie części eksperymentów, interpretację wyników oraz redakcję i korektę manuskryptów. Jedną z prac oryginalnych stanowiących osiągnięcie naukowe powstała dzięki finansowaniu badań z funduszy projektu NCN Miniatura, którego Habilitant był kierownikiem.

Analizując wskaźniki naukometryczne Recenzentki zwróciły uwagę, że przedstawione do oceny prace ukazały się w dobrych czasopismach o zasięgu międzynarodowym i wysokim wskaźniku oddziaływania Impact Factor (IF). Sumaryczny IF wszystkich prac wchodzących w skład osiągnięcia wynosi 24,69, a łączna liczba punktów MNiSW równa jest 650. Wskaźniki te wszystkie Recenzentki uznały za znaczące.

Oceniając osiągnięcie dr. Mateusza Labuddy wszystkie Recenzentki stwierdziły, że zawiera ono elementy nowości naukowej, a prace wchodzące w jego skład są spójne tematycznie. Prof. Arasimowicz-Jelonek podkreśliła, że Habilitant prezentuje „ukierunkowane i konsekwentnie rozwijane zainteresowania badawcze dążące przede wszystkim do rozpoznania spektrum odpowiedzi komórek roślin-gospodarzy na atak nicieni cystowych”. Z kolei prof. Dobrowolska napisała: „praca przeglądowa wchodząca w skład osiągnięcia uzmysławia jak mało wiemy na temat mechanizmów obronnych roślin indukowanych w odpowiedzi na porażenie nicieniami”. Prace eksperymentalne stanowiące osiągnięcie naukowe powstały w oparciu o dwa modele doświadczalne reprezentujące oddziaływania *Arabidopsis thaliana* z *Heterodera schachtii* oraz *Hordeum vulgare* z *Heterodera filipjevi*. Ponadto w dwóch pracach, zbadano odpowiedź *H. vulgare* na równoczesne działanie dwóch czynników stresowych; w jednej pracy czynnika biotycznego i abiotycznego (*H. filipjevi* oraz jonów kadmu), natomiast w drugiej pracy dwóch czynników biotycznych (*H. filipjevi* oraz *Aceria tosichella*). Prof. Nadolska-Orczyk oraz prof. Arasimowicz-Jelonek podkreśliły, że „duże znaczenie w przeprowadzonych badaniach miało kompleksowe podejście do rośliny”, bowiem przedstawione „badania obrazują wybrane zagadnienia zarówno na poziomie lokalnym, tj. w miejscu działania bodźca stresowego, jak i dystalnym rośliny, co pozwala wnioskować o systemicznie uruchamianych mechanizmach obronnego reagowania roślin na stres”. Ponadto zdaniem prof. Nadolskiej-Orczyk „przedstawione w osiągnięciu badania są dobrze zaplanowane i udokumentowane” i „umożliwiły uzyskanie istotnych wyników i konkluzji”. Do najważniejszych wyników badań wchodzących w zakres osiągnięcia naukowego Habilitanta należą: 1) opisanie zmian w stanie redoks komórek oraz fotosyntezie podczas odpowiedzi systemicznej pędów roślin *A. thaliana* porażonych *H. schachtii*, 2) wykazanie, że reaktywne formy azotu są zaangażowane w odpowiedź komórek korzeni *A. thaliana* na infekcję *H.*

schachtii, 3) wykazanie, że regulacja aktywności wakuolarnych enzymów przetwarzających/legumain stanowi ważny element zmian patofizjologicznych powstających podczas interakcji *H. vulgare* z *H. filipjevi*, 4) opisanie zmian w stanie redoks komórek oraz fotosyntezie podczas odpowiedzi *H. vulgare* porażonego *H. filipjevi* na stres powodowany obecnością jonów kadmu w podłożu lub porażeniem liści przez *A. tosicHELLa*. W opinii prof. Kwaśniewskiej szczególnie wartościowe są „wyniki badań dotyczących odpowiedzi roślin po ich traktowaniu dodatkowymi stresami: biotycznym i abiotycznym”, podkreśliła bowiem, że „w dobie postępujących zmian klimatycznych i globalnego ocieplenia badania nad szerokim spektrum odpowiedzi roślin na różne zagrożenia są niezwykle ważne”, a badania ujęte w osiągnięciu dr Mateusza Labuddy „stwarzają możliwości ich aplikacyjnego wykorzystania”.

Podsumowanie: W opinii Recenzentek, jak i zdaniem pozostałych członków Komisji, osiągnięcie naukowe przedstawione w postaci cyklu publikacji pod wspólnym tytułem „Biochemiczno-fizjologiczne reakcje roślin żywicielskich zasiedlonych przez pasożytnicze nicienie cystowe” wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki biologicznej i tym samym spełnia wymogi stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

4. Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego, współpracy międzynarodowej Habilitanta oraz dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego

Dr Mateusz Labudda jest autorem 21 prac naukowych (z wyłączeniem prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego), o łącznym IF=67,398 (1452 pkt. MNiSW), z czego 9 prac zostało opublikowanych przed uzyskaniem stopnia doktora, natomiast 12 po obronie doktoratu. Za wyjątkiem 3 prac, wszystkie pozostałe prace spoza osiągnięcia naukowego zostały opublikowane w czasopiśmie z listy JCR. Jak podkreśliła Prof. Dobrowolska „Artykuły, które ukazały się po uzyskaniu stopnia doktora świadczą o dużej aktywności naukowej i publikacyjnej dr Mateusza Labuddy”. Prof. Kwaśniewska zauważyła, że „Liczba cytowań wszystkich prac Habilitanta (bez autocytowań) na dzień 9.11.2020 jest stosunkowo niewielka i wynosi 112, a Index Hirscha=8. Wynika to prawdopodobnie z faktu, że większość publikacji naukowych została opublikowana w ostatnich kilku latach”. Na „bardzo krótki, zaledwie trzyletni okres realizacji zarówno osiągnięcia habilitacyjnego jak i dorobku po doktoracie” zwróciła uwagę również prof. Nadolska-Orczyk. Wzrost liczby cytowań całkowitego dorobku Habilitanta (bez autocytowań) w ciągu ostatnich miesięcy został jednak odnotowany przez wszystkie Recenzentki. Zdaniem prof. Arasimowicz-Jelonek jak również prof. Dobrowolskiej

parametry naukometryczne całkowitego dorobku naukowego Habilitanta „wskazują na wysoką jakość prac publikowanych przez dr Labuddę”.

Dr Mateusz Labudda uczestniczył w wielu konferencjach naukowych (25), w większości krajowych, dwóch międzynarodowych, prezentując swoje wyniki badań w formie plakatów i jednego wystąpienia ustnego. Jednak zdaniem prof. Dobrowolskiej „udział przede wszystkim w konferencjach/zjazdach krajowych i wygłoszenie tylko jednego referatu w mojej opinii to nie jest imponujący wynik dla osoby starającej się o stopień doktora habilitowanego”. Taką samą opinię wyraziła Przewodnicząca Komisji, prof. Ewa Łojkowska.

Jak pisze prof. Arasimowicz-Jelonek „Dorobek Habilitanta jest zauważalny w środowisku naukowym o czym świadczą powierzone mu recenzje manuskryptów artykułów naukowych złożonych w redakcjach uznanych czasopism, jak np. *Ecotoxicology and Environmental Safety* oraz *Journal of Plant Physiology*”. Łącznie Habilitant wykonał 33 recenzje manuskryptów w złożonych do druku w czasopismach międzynarodowych. Aktywność naukowa Habilitanta zyskała również uznanie władz uczelni, w postaci wyróżnienia oraz zespołowej nagrody przyznanych odpowiednio w 2019 r i w 2020 r przez JM Rektor SGGW.

Wszystkie Recenzentki podkreśliły znaczenie aktywnej współpracy Habilitanta z krajowymi zespołami naukowymi. W dorobku naukowym Habilitanta znajdują się bowiem prace stanowiące realizację kilku innych wątków tematycznych (min. odpowiedzi roślin na stresy abiotyczne, głównie metale ciężkie i deficyt wody, potencjalnej roli oksydazy NADPH w terapii cukrzycy, czy regulacji programowanej śmierci komórek u roślin), które zostały opublikowane we współpracy z badaczami innych jednostek naukowych. Prof. Nadolska-Orczyk napisała „Dr Mateusz Labudda prowadzi dość szeroką współpracę z innymi zespołami, głównie z jednostki rodzimej, SGGW (3 zespoły) i w niewielkim zakresie z jednostkami spoza SGGW (1 zespół z UP w Poznaniu)”, natomiast prof. Dobrowolska zauważa, że „załączone publikacje oraz autoreferat świadczą o zaangażowaniu Habilitanta w różnorodne badania naukowe oraz łatwość nawiązywania współpracy naukowej”. Podobnego zdania jest również prof. Kwaśniewska, która pisze „w świetle aktywnej współpracy naukowej Habilitant jest osobą otwartą na współpracę”. Jednak zarówno prof. Dobrowolska jak również prof. Nadolska-Orczyk zwróciły uwagę na brak istotnej aktywności naukowej, dotyczącej prowadzenia wspólnych badań z naukowcami z zagranicznych jednostek naukowych. Chociaż jak podkreśla prof. Arasimowicz-Jelonek, w dorobku Habilitanta znajdują się „publikacje dokumentujące współpracę lub konsultację z badaczami z Turcji i Wielkiej Brytanii”. Zdaniem Prof. Nadolska-Orczyk „Współredagowanie numeru specjalnego do czasopisma *International Journal of*

Molecular Sciences być może otworzy przed Habilitantem możliwości współpracy zagranicznej”.

Wszystkie Recenzentki zwróciły uwagę na brak staży naukowych w dorobku Habilitanta, zarówno w trakcie studiów doktoranckich, jak również brak stażu podoktorskiego. Jak podkreśliła prof. Dobrowolska „Praca w innych ośrodkach, zarówno krajowych jak i zagranicznych, szczególnie po uzyskaniu stopnia doktora, ma istotny wpływ na rozwój kariery naukowej i jej kierunek”. Również zdaniem prof. Arasimowicz-Jelonek odbycie zagranicznego stażu naukowego przez Habilitanta „jeszcze korzystniej wpłynęłoby na Jego rozwój naukowy”.

W trakcie studiów doktoranckich Habilitant był kierownikiem trzech jednorocznych projektów w ramach wewnętrznego trybu konkursowego dla uczestników studiów doktoranckich SGGW. Po uzyskaniu stopnia doktora kierował projektem finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki, przyznawanym w ramach konkursu Miniatura 1. Jednak jak pisze Prof. Kwaśniewska „Habilitant deklaruje, że stworzył w macierzystej jednostce zespół badawczy zajmujący się biochemiczno-fizjologicznymi reakcjami roślin na szkodniki, jednak jako lider zespołu nie wywiązał się on z aplikowania o projekty i pozyskiwania finansowania badań ze źródeł zewnętrznych”. Również jak zauważa prof. Dobrowolska „Niestety wg posiadanych dokumentów Habilitant nie był i nie jest kierownikiem żadnego projektu finansowanego przez NCN lub inną instytucję finansującą projekty badawcze” oraz „widoczny jest problem z uzyskiwaniem finansowania badań, co jest warunkiem koniecznym zapewnienia możliwości realizacji zadań badawczych członkom zespołu.” Na słabe finansowanie badań prowadzonych przez Habilitanta zwróciła uwagę również prof. Nadolska-Orczyk.

Przewodnicząca Komisji zwróciła uwagę na fakt, iż w przypadku postępowania habilitacyjnego, w art. 291 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, wśród warunków jakie musi spełniać osoba, której nadaje się stopień doktora habilitowanego, jest wymóg mówiący, iż habilitant „wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej.....”. Taki wymóg formalny oznacza, że nie można nadać stopnia dr hab. komuś, kto całą pracę naukową odbył w jednej jednostce. Wymóg „istotnej aktywności naukowej lub artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni” spełnia wyjechanie na staż naukowy bez zmiany miejsca stałego zatrudnienia.

Zgodnie z wytycznymi Rady Doskonałości Naukowej nie spełnia tego wymogu współpraca naukowa polegająca na tym, że ktoś pracuje w swojej jednostce, jego partner naukowy w innej, a potem łączą wyniki badań i publikują wspólnie. To nie jest aktywność naukowa w więcej niż jednej jednostce, gdyż w takim przypadku kandydat cały czas pracuje w tej samej jednostce, a

tylko wymienia się pomysłami, wynikami itd. z innymi naukowcami. Takie działanie nie spełnia wymogu ustawowego.

Zdaniem prof. Nadolskiej-Orczyk, prof. Filipeckiego i sekretarz – dr hab. Zdunek-Zastockiej 2,5 letni staż pracy w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – PIB w Radzikowie po zakończeniu studiów przez Habilitanta, można w minimalnym stopniu uznać jako spełnienie wymogu wykazania się „istotną aktywnością naukową lub artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej.....”. Dr Mateusz Labudda prowadził tam badania będąc wykonawcą w dwóch projektach badawczych, czego efektem były m.in. dwa artykuły oryginalne oraz awans na stanowisko naukowe asystenta.

Dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny dr Mateusza Labuddy został oceniony pozytywnie. Jako nauczyciel akademicki, dr Mateusz Labudda prowadzi wykłady z przedmiotu „Biochemia zwierząt” dla studentów kierunku zootechnika oraz z przedmiotu fakultatywnego „Diagnostyka biochemiczna wybranych chorób człowieka” dla studentów kierunku biologia. Ponadto prowadzi zajęcia laboratoryjne z zakresu biochemii oraz enzymologii dla wielu kierunków studiów: biologii, biotechnologii, bezpieczeństwa żywności, dietetyki, żywienia człowieka i oceny żywności, towaroznawstwa w biogospodarce, zootechniki, rolnictwa, ogrodnictwa czy inżynierii ekologicznej. Dr Mateusz Labudda jest lubianym nauczycielem akademickim, o czym świadczy nominacja zgłoszona przez studentów do nagrody dla najbardziej cenionych i lubianych nauczycieli w Warszawie w plebiscycie gazety „Polska the Times” – „Nauczyciel na medal”, w którym w wyniku głosowania zajął 6. miejsce. Habilitant był promotorem 7 prac licencjackich i 4 prac inżynierskich. Zdaniem Prof. Kwaśniewskiej „Aktywność dydaktyczna Habilitanta pozwala uznać go za wykwalifikowanego nauczyciela akademickiego”, chociaż jak podkreśliła prof. Dobrowolska „oczekiwałam od Habilitanta opieki nad magistratami, a nawet doktorantami, a tego zabrakło.”

Dr Mateusz Labudda aktywnie uczestniczy w pracy organizacyjnej na rzecz swojej Uczelni. Min. był przedstawicielem doktorantów (w czasie studiów doktoranckich) w Radzie Wydziału Rolnictwa i Biologii, brał udział w pracy Komisji Rekrutacyjnej do Szkoły Doktorskiej SGGW, był członkiem Komisji Egzaminacyjnej z Praktyk Zawodowych, angażował się w prace Zespołu ds. promocji Obchodów Jubileuszowych 200-lecia SGGW w Warszawie. Poza aktywnością organizacyjną na rzecz swojej Uczelni, Habilitant jest członkiem kilku towarzystw naukowych, zarówno krajowych jak i zagranicznych (Polskie Towarzystwo Biochemiczne, Polskie Towarzystwo Botaniczne, Polskie Towarzystwo Biologii

Eksperymentalnej, *The Federation of European Biochemical Societies*, *The Federation of European Societies of Plant Biology*). Jak zauważyła Prof. Arasimowicz-Jelonek „Szczególną aktywność organizacyjną dr Mateusza Labuddy można zauważyć w ramach Polskiego Towarzystwa Botanicznego, gdzie aktualnie pełni m.in. funkcję skarbnika Zarządu Oddziału Warszawskiego PTB, a także jest Członkiem Komitetu Organizacyjnego 59. Zjazdu PTB, który odbędzie się w 2022 roku w Warszawie”

Dr Mateusz Labudda angażuje się także w działania popularyzujące naukę. Habilitant brał udział w pracach Zespołu ds. Promocji anglojęzycznego kierunku studiów *Organic agriculture and food production* prowadzonego na Wydziale Rolnictwa i Biologii SGGW w Warszawie, a także prowadził zajęcia laboratoryjne w ramach Uniwersytetu Otwartego SGGW.

W podsumowaniu Członkowie Komisji stwierdzili, że osiągnięcie naukowe, pozostały dorobek publikacyjny, dorobek dydaktyczny, organizacyjny oraz popularyzatorski dr Mateusza Labuddy spełniają wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego oraz stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki biologiczne. Zdaniem części Członków Komisji, kandydat nie spełnia jednak warunku realizowania działalności naukowej poza jednostką macierzystą. Członkowie Komisji zwrócili także uwagę na brak kierowania przez habilitanta projektem badawczym realizowanym ze źródeł zewnętrznych.

Komisja zaprosiła Habilitanta na posiedzenie i zadano mu pytania dotyczące pracy w innych jednostkach naukowych, składania wniosków o projekty finansowane z NCN lub innych Agencji, plany badawcze na przyszłość. Dr Mateusz Labuda odpowiedział, iż za działalność w innej jednostce naukowej uważa zatrudnienie w IHAR Radzików bezpośrednio po uzyskaniu stopnia magistra i że był to dla niego ważny okres rozwoju naukowego. Habilitant poinformował Komisję, iż jeszcze przed obroną doktoratu trzykrotnie ubiegał się o projekt NCN Preludium, ale nie uzyskał finansowania. Po uzyskaniu stopnia doktora nie występował z wnioskami projektowymi jako kierownik projektu. Habilitant przedstawił też Komisji swoje plany badawcze oraz wstępną koncepcję aktualnie przygotowywanego projektu. Uzupełnił również informacje o współpracy międzynarodowej informując o wstrzymaniu w ub. roku przez pandemię Covid-19, planów wyjazdu do University of British Columbia na staż dotyczący profilowania metabolicznego.

Przewodnicząca Komisji stwierdziła, iż pracy w IHAR, bezpośrednio po ukończeniu studiów (na stanowiskach stażysty, inżyniera i asystenta naukowego), nie można uznać za „istotną aktywność naukową”. Przewodnicząca i członkowie Komisji wyrazili zdziwienie, iż Habilitant nie ubiegał się o finansowanie projektu badawczego po uzyskaniu stopnia doktora.

Następnie Przewodnicząca zarządziła głosowanie jawne nad poparciem wniosku o nadanie dr Mateuszowi Labuddzie stopnia doktora habilitowanego. Wyniki głosowania były następujące: 3 głosy TAK (popierające wniosek), 2 głosy NIE (odmawiające wnioskowi poparcia) i 2 głosy WSTRZYMUJĄCE SIĘ. Ponieważ, jak poinformowała zebranych dr hab. Zdunek-Zastocka - sekretarz Komisji, w regulacjach obowiązujących w SGGW w odniesieniu do Komisji habilitacyjnych obowiązuje tryb głosowania większością zwykłą, powyższy wynik oznacza, iż Komisja pozytywnie zaopiniowała wniosek Habilitanta.

5. Wniosek końcowy

Komisja Habilitacyjna stwierdza, że przedstawiony przez dr Mateusza Labuddę cykl publikacji stanowiący osiągnięcie naukowe, jak również Jego pozostała, aktywność naukowa realizowana we współpracy z pracownikami kilku jednostek naukowych, stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki biologiczne. Komisja nie jednogłośnie uznała, że Habilitant spełnia kryteria stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, określone w art. 219 Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85).

Komisja przedkłada Radzie Dyscypliny Nauk Biologicznych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr Mateuszowi Labuddzie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

.....
Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

dr hab. Edyta Zdunek-Zastocka

.....

Przewodnicząca Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Ewa Łojkowska